

„Soča“ izhaja vsak petek in velja
s prsto prejemana ali v Gorici na dom
pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „po-
slenicah“ se plačuje za navadno tristo-
ne vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za več črke po prostoru.

SOČA

Glasi slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Posamezne številke se dobivajo po
10 soldov v Gorici v tobakarnici v go-
sposki ulici blizu „treh kron“ in
na starem trgu. — v Trstu v tobakarni-
ci „Via della caserma 60“.

Dopisi in naročnina naj se blagovo-
ljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gori-
ci Via del Municipio v Kalistrovi hiši
III. nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo. — Delalcem
in drugim nepremožnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Naš deželni zbor.

I.

Deželnozborska sesija je bila letos sicer kratka, pa v malem času se je vendar mnogo storilo in nadejati se je tedaj, da postane plodonosna v mnogem o-
ziru. Deželni glavar nam je v zadnji seji povedal, da je zbor rešil nad 90 peticij različnega zadržaja, pre-
gledal in potrdil 13 proračunov in 28 računskih skle-
pov vseh onih zalogov, katere dežela oskrbuje, da je sprejel 16 načrtov postav zastran razdelitve občinskih
zemljišč v raznih občinah, odobril 4 druge, v občini
interes naše dežele segajoče postavbe, preuravnal de-
želno kmetijsko šolo in omagal se več drugih več ali
manj važnih nalog. Iz vsega tega se vidi, da se je
naš deželni zbor brigal osobito za one bodi duševne,
bodi materialne interese, kateri spadajo neposredno v
njegov delokrog — re spustivši se na opolzljo polje
državnopravnih vprašanj — katero so letos skoro vsi
drugi večji zbori v adresnih razpravah v pretres je-
mali. Pri nas so pač posebne razmere: v našem zboru
ste zastopani dve narodnosti različnega mišljenja in
različnih težav in služnost mej njima je le tedaj mo-
goča, dokler se zbor ogiba takih razprav, katere bi
utegnile te različnosti na dan privedi. Vsaka narod-
nost hoče svojo individualnost ohraniti, vsaka ima
svojo individualnost ohraniti, vsaka ima svoje simpa-
tije in antipatije v politiki. Omenite združenja Slo-
vencev v eno administrativno skupino, katere bi
slovenski del dežele odcepila od Furlanije, ali pa
Furlanijo pridružila Sloveniji, — imate kaj ogenj
v strebi; omenite Bosenske okupacije in zahva-
lite se vladarju za njo, — dregnete zopet v sr-
šenje gnezdo. — ker je zasedenje Bosne in Herce-
govine Italijanom skoro enako zoperno, kakor Madja-
rom itd. Naša dežela pa ima mnogo in mnogo skr-
beti za svoj notranji razvoj, za svoje šole, za
svoje ceste, za svoje kmetijstvo in še za mar-
sikalj drugega, v čemur je bila Goriško-Gradiška gro-
fija v primeri k drugim deželam avstro-ogerske krone
zelo zanemarjena in če hoče v vseh teh zadevah kaj
doseči in z uspehom dognati — mora skrbno ogibati
se vsake notranje razdražbe v deželnem zastopu ter v
duhu spravedljivega porazumenja mej obema narod-
nostima postopati in napredovati. V enem oziru pa
so interesi in morajo biti tudi težnje obeh deželnih
narodnosti enake — v celokupnosti avstrijske države
in v tem oziru je tudi naš deželni zbor pokazal, da
dobro razumi in da mu je zares na srcu pravi deželni
interes, ko je slovesno povzdignil svoj glas zoper
nesramne, od unstran meje importirane protiaustrijske
demonstracije, ki so se v največji dobi večkrat na Go-
riškem ponavljale, soglasno izrazil pravo avstrijsko
mišljenje vsega Goriško-Gradiškega prebivalstva. Ta
čin, katerega je celó pošteno časopisje v sosednjem
kraljestvu v istinitem pomenu kot velevažno politično
izjavo tolmačilo, ter vse patrijotično avstrijsko časo-
pisje po vrednosti cenilo, — je seveda vzbudil veliko
razdraženost mej onimi krogi unstran Idrije, kateri so
še ne davno na mnogih taborjih zatrjevali kričali, da
prebivalstvo na Goriškem in sploh na Primorskem ko-
maj čaka, da bode rešeno iz sedanje sužnosti in pri-
druženo najblaženejši državi, sprejeto pod vedno jasni
obok milega italijanskega podnebja. Kar niso naši
ljudski shodi v Kviškem in Kobaridu zadosta glasno
objavili, kar niso velikanski kresovi na letošnji cesar-
jev rojstni god s plamtečimi jeziki zadosta jasno ra-
zodeli, to je naš deželni zastop, v katerem sedi ve-
čina poslancev italijanske narodnosti, soglasno, slovesno
potrdil — in vladar je vzel to izjavo z dopadajejem
na znanje — ter je velil izraziti vsem gg. poslancem
svojo cesarko zahvalo. Tudi peščica naših domačih
italijanissimov se je v tistem srdcu repenčila zaradi
zborove izjave in goriški organ znane svojati se je
predrznil izraziti, da bi samo za g. državnega prav-
nika pisal, ako bi hotel razodeti svoje menenje o tej
zadevi. Te besede ne potrebujejo posebno bistroum-
nega tolmača. A zborov soglasni sklep nam je porok,
da se privrženci omenjenega organa omejujejo na svo-

jat bodi tujih elementov, bodi renegatov — in kaj
hočejo te ničle s svojimi težnjami, — proti mišljenju
cele dežele?

Ojstre besede ministerskega predsednika kneza A. Auersperga.

V graški „Tagespost-i“ je ponatisnen prezanimivi
pogovor nekega urednika s knezom A. Auerspergom,
dosedanjim predsednikom-ministrom, katerega hočemo
objaviti tudi bralcem našega lista, da bodo mogli so-
diti sami, kako daleč smo uže v Avstriji dospeli.

„Ministerski predsednik knez A. Auersperg ni
nikdar ljubil časopisov. Le premo so se časopisi
konfiscirali, zato je tudi razposlal ono znamenito
okrožnico, vsled katere so se konfiskacije prav toplo
priporočale.

Rekel je: mene ne more hvala časopisov ne nav-
dušiti, ne njih graja ponižati. Nmam potrebe kakor
nekteri drugi državniki hvala časopisov. Vsem tem je
knez oistro grajal časopise, ki z blatom ometavajo
ministre. Take časopise imenoval je državni nevarne,
protiaustrijske, nihilistične. Ustavoverna vlada je bila
napadena od ustavovernih časopisov.

V trenutku, ko odstopa knez Auersperg od vlad-
nega kermila — pravi Tagespost — je pač primerno
o njem par besedic pregovoriti. Pred par tedni se je
knez A. Auersperg proti pisatelju članka v Tagespostu
tako-le izrazil: „Ministerstvo, kteremu jaz predsedu-
jem, ima po 7letnem delovanju zaslug, da nikdo ne
govori o mogočnosti Hohenwartovega ministerstva. (?)
Mi smo dokazali, da je tudi v ustavovorni stranki mo-
goče zmerno-liberalno vladati. (?) Češka opozicija je
stopila v deželni zbor in morda pride tudi v državni
zbor. (Menda Auerspergu na ljubo ne. Ured.) Dognali
smo tudi poravnavo z Ogerskim itd.

Kakor ni bil prijatelj časopisju, tako tudi držav-
nemu zboru ne. Knez je med drugim rekel: Vsem
tem, da so naše namere namenjene v korist ustavo-
verni stranki, nas hudo ustavoverci napadajo, posebno
oni, ki spadajo v naprednjaki klub, ki je marsike-
rikrat glasoval z državopravno opozicijo, s krajno de-
snico. Voditelj ustavoverne stranke nima
nikakoršne stranke za seboj in stranka ni-
kakoršnega voditelja. (Kakor bridka je ta sodba
o ustavovercih, toliko je opravičena, opazuje uredni-
štvo „Tagesposte“). Slehern poslanec hoče imeti svoje
mnenje. Poslanci si mej seboj očitajo naj suroveše
besede, tako da bi se kmalo pretepanje vnelo.

Njegovo Veličanstvo me je prašalo — je rekel
knez Auersperg — kterega moža mu iz parlamenta
priporočam za ministerskega naslednika. Nikogar ni
mogel priporočati, ker ne pozna nikogar, ki bi imel
večino v državnem zboru.

Polu-uradno časopisje nas skoro nič
ne stane — je rekel knez — a toliko več o-
pozicijsko časopisje, katero prejmlje
denarje za molčanje.

Potrebovali smo, ko se je ravnalo za
dognati 10letno poravnavo z Ogerskim, v dr-
žavnem zboru se nekoliko glasov in to je
veliko denarja veljalo.

Knez, ministerski predsednik, tako sklepa „Ta-
gespost“ ima popolnoma prav, ako zasramuje državne
poslance, ki so podkupljivi, ki svoj vestni glas pro-
dajajo za srebernjake! Pa pri tem so tudi zapeljivci
in kateri so pri tem kupovanju zapeljivci?

Mi se združujemo temu res prezanimivemu članku
dostavljati naših besed, ker članek sam dovolj oistro
govori. — Pač zanimivo vprašanje dobi državni zbor,
ki se prične zopet 22. t. m.; čast zbora zahteva, da
se ta zadeva častno reši, kakor uže „Deutsche Ztg.“
obeča in od poslancev odločno zahteva, da se nave-
dejo imena onih podkupljenih časopisov in državnih
poslancev.

Deželni zbor goriški.

VIII. seja 4. oktobra ob 5. uri popold. Potrdi se
zapisnik poprejšnje. — Nove peticije se izroče dotičnim
odsekom.

Poslanec Deperis podaja sledeči motivirani pre-
dlog: Gledé da je deželni zbor po §. 20 deželnega
reda poklican, izraževati svoje menenje in staviti pre-
dloge zastran občnih postav za kolikor uplivajo na
blagor dotičnih dežel; — gledé da se je mogel pozve-
diti upliv postave zastran oboroževanja od 5. decem-
bra 1868 na prospeh naše dežele še le, ko je bila v
novejem času pod orožje poklicana c. k. armada, pri
kateri priliki se je pokazalo, da je bila mobilizacija
sicer delna za celo državo, — malo, da ne splošna za
posamezne dežele; — gledé da bi morale biti žrtve po-
sebno one v krvi, ki se potrebujejo za varstvo držav-
nih interesov, kolikor mogoče enakomerno razdeljene
med vse državne dele; — gledé da bi tako žrtve ne
smele prestopati mej neobhodne potrebe, in da, kedar
se nalagajo za kak poseben državni interes, bi se mo-
ralo paziti, da ne trpe vsled tega take ustanovitve ki
se imajo zaradi drugih državnih interesov nedotaknje-
ne ohraniti; — gledé da družina je temelj celemu po-
litičnemu in socialnemu posloju in da se ta temelj
spodrije, ako se, kakor zdaj, kateri družini vsi sinovi
poboró; — gledé da je pravično, da država skrbi za ta-
ke družine rezervistov, katerim odtegne edino podporo,
da morajo potem reve prestajati in se s pomankanjem
boriti; — gledé na vse to nalaga dež. zbor svojemu od-
boru, naj poda ministerskemu svetu peticijo:

1. da se prenaradi postava zastran oboroževanja
v tem smislu, da bodo vsi edini sinovi vojaščine pro-
sti ne gledé na to, ali so njih starši za pridobitev
sposobni ali ne — in da se določi, da sposobnost star-
šev za delo v vseh drugih primerljiveh, omenjenih v
postavi, ima veljati za njih stan, obrt ali službo.

2. da se postava in določbe zastran mobilizacije
tako prepravljajo — da ne bo imela delna mobilizaci-
ja, kakoršna je letošnja, za posamezne dežele in javno
upravo nasledkov splošne mobilizacije in da se reser-
ve še le po tem v službo pokličejo, kedar je uže re-
dna vojska dopolnjena in tudi potem, da se pokličejo
naprej mlajši in potem po vrsti starejši rezervisti.

3. da se sklene postava po kateri bo država pri
vsaki mobilizaciji na skupen račun skrbela za vboje
družine rezervistov.

Predlogi se sprejmejo soglasno. Poslanec Dot-
tori je naznanil sledeči predlog:

Deželni zbor naj sklene te resolucije:

I. Reserva, ki je vsled mobilizacije sedaj v vojni
službi, naj se skoro domov pošlje.

II. Pred kratkem izdane določbe zastran pobira-
nja davkov naj se prenarade tako,

a. da se ne bo tirjala 14 dni po opominu, ki se
vrši pred rubežem, nobena kazni, če znaša zaostali
dolg do 5 gld.; za više zneske pa naj se ustanovi mala;
pa primerno rastoča kazen.

b. da se eksekucijski stroški za vse primerljeje
kolikor mogoče zmanjšajo.

III. Naj se zopet predložijo sklepi iz prejšnjih dob.
a. zastran brambe Sočinih bregov bodi na gorski
strani bodi v ravnini,

b. deželno šolsko svetovalstvo naj se zopet do-
polni in naj ima svoje sedež, kder mu ga odločuje
dež. postava od 8. februarija 1869,

c. jesenske šolske počitnice naj bodo zopet, ka-
kor so nekaj bile v mesecih septembru in oktobru.

IV. Deželnemu odboru je naročeno, da naznani
te resolucije v posebnih peticijah vis. vladi, ter se za
to poteza, da se izpolnijo izražene želje.

Ko dovoli zbor, da se ta predlog uže danes v
razpravo vzame, loti se Dottori opravičevati pre-
ložene resolucije, ki se brez ugovora sprejmejo.

Poslanec Faganel bere interpellacijo zastran
trnovskega gozda, katero smo v zadnji številki priob-
čili. Vladni zastopnik hoče predložiti interpellacijo vi-
soki vladi.

Dnevni red:

I. Poročevalec Del Torre. Prošnje goriškega

mesta in nekaterih občin Gradiškega okraja, da se poduk v ljudskih in srednjih šolah v soglasje spravi s členom XIX. temeljne postave od 21. decembra 1867, se izroče dež. odboru z naročilom, da jih ob enem z enako peticijo, ki je bila sprejeta v zborovi seji dne 27. septembra t. l. predloži visoki vladi.

II. Isti poročevalec I. Cesta po Nediški dolini od Kobarida skozi Staroselo in Robič do italijanske meje se vrsti med skladovne.—2. Dež. odboru je naročeno, naj se pri vis. vladi za to poteza, da sprejme imenovano cesto med državne. 3. Dež. odbor naj dogovorno s c. k. namestništvom preskrbi, da se bo v Robiču še dalje pobirala mitnina in da se bodo stekali dotični dohodki v cestni zalog skladovnega okraja Tolminskega.

(Poslanec Winkler in Goriup sta se protivila I. predlogu, da bi se namreč Nediška cesta pridružila skladovnim; Pagliaruzzi, bar. Pino in Tonkli so ga pa zagovarjali. Pri glasovanju je predlog obveljal.)

III. Poročevalec dr. Abram. Sprejme se načrt postave zastran razdelitve občinskih zemljišč Škerbinskih na Krasu.

IV. Isti poročevalec. Potrdita se načrta postav, zadevajoče razdelitev občinskih zemljišč v občinah Štanjel in Kobiljaglava.

V. Poročevalec Winkler. O prošnji Černiškega županstva za lotitev občin Sela in Batuj od sedanje županije in da bi se ustanovile skupej kot županija sama za se prestopi zbor na dnevni red.

VI. Poročevalec Winkler. Potrdijo se računski sklepi zemljišna odveznega zalog za l. 1875, 1876 in 1877 po predlogu finančnega odseka.

VII. Poročevalec Goriup. Pooblasti se deželni odbor, da plača iz deželne zaloge županstvu v Gradu 3 gl. 63 kr., mestnemu magistratu v Gorici pa 185 gl. 66 kr. kot odškodbo za pobiranje deželne davštine od piva.

VIII. Winkler poroča v imenu pravnega odseka o načrtu postave zastran čebeloreje.—Pri splošni razpravi govori Pagliaruzzi zoper predložen načrt ter predlaga, naj zbor prestopi o njem na dnevni red. Poslanci Dottori, Del Torre Winkler in vladni zastopnik pobijajo ta predlog ter zagovarjajo nasvetovano postavo. Povše zagovarja čebelorejo in dokazuje, da čebela ne le ne škoduje ampak še celo pospešuje rodovitnost rastlin.—Pagliaruzzi-jev predlog ostane v manjšini.

Po prestopu k nadrobni razpravi sprejmeta se po kratkih ugovorih poslanca Pagliaruzzi-ja prva dva paragrafa.—

Ker je že pozno, predlaga Dr. Maurovich naj se seja za danes sklene in nadaljna razprava te postave odloži za prihodnjo sejo.—Predlog obvelja.

Glavar sklene sejo ob 9. uri zvečer.

IX. seja 5. oktobra ob 10. uri predpold. Potrdi se zapisnik poprejšnje. — I. Poročevalec Winkler bere dalje paragrafe postave o čebeloreji, ki se po precej dolgi razpravi potrdijo z malimi spremembami. Postava obvelja tudi v zadnjem branji.

II. Dr. Deperis poroča v imenu pravnega odseka o načrtu postave zastran odprave šolskega doneska za normalni šolski zalog in vpeljave šolske davštine od zapuščin.

Ker se pri splošni razpravi nihče ne oglasi za besedo, preide se koj k specialni debati.—Po Dottorijevem predlogu se zniža v §. 3 nasvetovana šolska davščina od 20 na 10, od 25 na 15, od 30 na 20 od 35 na 25 in od 40 na 30 novcev, tako da se bo po tej postavi plačevalo v šolski zalog, če bo znašala čistost zapuščina

od 1000 do 5000 gl. po 10 kr. od vsakih 100 gl.	
5000 " 10.000 " " 15 " " " " "	
10000 " 20.000 " " 20 " " " " "	
20000 " 30000 " " 25 " " " " "	
in od 30000 gl. naprej " 30 " " " " "	

Te davštine se bodo stekale v pokojninski zalog za ljudske učitelje—in ti in njih vdove in sirote bodo dobivali iz njega svoje pokojnine in preskrbine.

Kedar bo zalog v ta namen dopolnjen,—bode posebna deželna postava določila, kam se imajo obrniti preostanki.

Postava obstoječa iz 14 §§. je sprejeta in potrjena tudi v zadnjem branji.

III. Poslanec Gasser poroča v imenu dotičnega odseka o preuravnavi deželne kmetijske šole.—Zbor sprejme brez posebne razprave sledeče predloge.

1. Koncem šolskega leta 1878-1879 ima nehati vino-kemično poskuševališče, ki je zdaj pridruženo kmet. šoli.

2. Potrdijo se nova pravila, po katerih se ima kmetijska šola ločiti v dva samostalna oddelka, v italijanski in slovenski. (Pravila slov. kmet. šole priobčimo v eni prihodnjih števil.)

3. Ta ločitev se ima dognati že za šolsko leto 1878-1879 in pravila stopijo tedaj koj v veljavo. Za to bo dobival ravnatelj slovenskega oddelka uže z nastopom novega šolsk. leta določeno opravilsko doklado letnih 300 gl. in tako poteče tudi kmetijskima opravnikama plača uže za šolsk. leto 1878-1879 ter bosta imela stanovanje in zemljišča, kakor določeno po pravilih.

4. Deželnemu odboru je naročeno:

a. da razdeli nemudoma šolska posestva z vsem,

kar spada živega ali mrtvega k njim, med oba oddelka in tako tudi učila in druge stvari.

b. da veli naglo preuravnati hišo v Št. Roku in tako tudi kmetijska poslopja za rabo obeh oddelkov kmet. šole,—pa da ne bo skupni strošek presegal 4000 gl.—tudi hišo na posestvu za mesnicami naj da dogovorno s c. k. kmet. društvom primerno popraviti.

5. Deželni odbor naj pri vis. c. k. kmetijskem ministerstvu doseže, da se začetkom šolskega leta 1879-1880 zedini vino-kemično poskuševališče s c. k. svilorejskim poskuševališčem.

6. Dokler se to ne zgodi, ostane vino-kemično poskuševališče pod vodstvom ravnatelja italijanskega oddelka kmet. šole.

(konec prih.)

Dopisi.

Iz Kobarida, 14. (Izv. dop.) Bosensko zasedanje ima svoje ugodne posledice tudi za naše kraje. Na vabilo povzetnikov Bucher et Comp. so uže pred mesecem dni trije bratje Kranjci od tu peljali 300 delavcev v Bosno, kder izdelujejo cestno črto od turšk. Broda skozi Dervent do Serajeva; prejeli so takrat 4000 gl. potnine. Ti delavci so poročali, da se jim v obče dobro godi; delo ni težavno, navadni delavci dobé po 2 gold. in čez na dan, živež je v Derventu po ceni: meso po 40 novcev oka (2¼ funta), vino po 36 novcev liter; s prenočiščem so preskrbljeni. To ugodno poročilo je izbudilo vse tukajšnje moško prebivalstvo in ko je te dni došlo zopet 6000 gl. potnine od iste firme Bucher, vzdignilo se je zopet nad 500 mož iz Kobarida, Livka, Kota, blžnjih bovskih vasi in celó iz slovenske Benečije; še preteklo noč je odpotovalo 135 mož na vozovih od tod skozi Tolmin, Cerkno do Škofjeloške postaje, od koder se po železnici peljejo do Siske, potem na parobrodu po Savi do Broda in naprej, kamor so namenjeni. In ne da bi mislili, da so nas zapustili sami navadni delavci, katere bi prava sila v sve gonila s trebukom za kruhom; kaj šel tudi sinovi najboljših kmečkih hiš in gospodarji sami so jo pobrisali z upanjem, da si, bodi kot delavski nadzorniki, ali z manjšimi podvzetji, ali s kupčijo v sedanjih izvanrednih razmerah naberejo lepih novcev, ter jih potem sem prinesó v podporo svojim oslabilim posevkom. Nekateri bi celó nič ne marali v Bosni ostati, ako bi jim opravila dobro kazala. Dobro srečo vsem!

Ko pišem te vrstice, pelje se zopet kakih 20 krepkih možakov veselo prepevaje mimo hiše; ti gredo, kakor uže več drugih, na svoje stroške v Bosno. Tudi iz Volč, Ročinja in iz drugih krajev jih je uže mnogo z istim namenom zapustilo dom.

Kakor slišimo, so zdravstvene razmere med delavci še zadosta ugodne — vendar so se od onih, ki so prvi odrinili uže štirje z mrzlico domov vrnili in eden iz Starega Sela je tudi uže umrl. Za to bi se morali po našem menenju le krepki, zdravi možaki na delo v Bosno odpravljati in se tam ne prevarčno, ampak dobro hraniti, da v podnebu, kojemu še niso privajeni, vstrajajo. Nekoliko pogumnih žensk je tudi uže pri naših delavcih v Derventu; te perejo, pečejo kruh itd. Eden bratov Kranjcev je sezidal tam na svoj račun veliko peč za kruh, katera mu gotovo veliko poneso. Treba poguma, podvzetnega duha in vstrajne marljivosti, potem uže gre. Preverjeni smo, da si bo marsikateri naših mož, kateri so se uže poprej pri železnicah in enakih podvzetjih naučili, kako treba spekulirati in ravnati, mošnico do vrha napolnil in naše ženske, katere so pri odhodu svojih mož in sinov marsikatero grenko solzico potočile, se uže tolaže, da pride skoro kaj novcev za „koleč“. To so bili zdaj res zanimivi dnevi, ko je bilo vse živo odpravljajočih se mož — zdelo se mi je, da celi Kobarid nekaka mrzlica trese, čudna zmes veselja in žalosti, nade in bojazni je razburjala vse družine — in kaj bi govoril o ginljivih prizorih pri slovesu? Ne morem.

Zdaj je tu vse prazno in mrtvo — čilo moštvo je šlo, ostali so starčki, otroci in zapuščene ženske, katere se gotovo popolnoma ne utolažijo, dokler ne dobé poročil od svojih in pa, kakor sem uže rekel, kaj za „koleč“.

Prašate po uzrokih tako ogromne izselitve domačih delavcev — potrpite do prihodnjic.

Iz Trsta, 15. oktobra. (Izv. dop.) (Demonstracije. — Nadvojvoda Albrecht. — Petarde. — Požar. — Tabor v Dolini.) Prav čedne reči se godé pri nas v Trstu, še celó tam, kder bi morala vladati dostojnost in resnost in kder bi se moralo v prvi vrsti skrbeti za gmotno blagostanje prvega avstrijskega skladišča ob morju. Prešli teden bila je zopet enkrat seja mestnega starešinstva, zdaj dež. zbora. Slišalo se je, da hoče nek slovenski poslanec sprožiti enak predlog, kakorsnega je bil sprožil g. W. Ritter v Gorici, da namreč zbor protestuje proti dejanjem one stranke, ki trzi izdajalske plakate in spuša bombe. Italijani to sluteti, napolnili so galerije mestne dvorane, da bodo sikali itd.; a še predno je mogel kečo sprožiti omenjeni predlog, vnel se je prepir mej poslancema

Widman in Cosolo. Widman je namreč trdil, da se ima Trst Avstriji zahvaliti, če je postal to kar je in je nasvetoval, naj se nastopi zaradi železnice, ki bode Trst vezala po najkrajši poti z Rudolfovo železnično črto, pot krotke peticije, in naj se v tem oziru popusti stara trma ki je le škodovala. Cosolo se temu nekam protivi in se izrazi, da bi se stari Tržačani v grobu obrnili, ko bi vedeli, kako se stare pravice Trsta z nogami teptajo itd., na kar je začela galerija ploskati in klicati priznanjevalno. Burno se je še nekoliko debatiralo, na kar je predsednik sejo sklenil. A oblaki so bili uže polni elektricitete; bliski so uže švigali in ker se je zdelo nevarnost prevelika, je, močder mož, ki je hotel staviti predlog, za zdaj potrpel. Kaj bi se v Trstu zgodilo, ko bi omenjeni predlog prišel na dan; galerija bi bila začela sikati; večina bi proti glasovala in vladni komisar bi bil primoran razpustiti zbor in vlada sama bi potem morala prevzeti mestno administracijo. Kakor reči zdaj stojé se bo moralo prej ali slej tako vse to zgoditi.

A reč še nij končana, nekateri gospodje, mestni očetje, ki sedé na dveh stolih, si prizadevajo, da ne pride na dan oni predlog, z lepoma in sé žuganjem se agituje proti onemu predlogu, katerega hoče zdaj staviti en poslanec okolice. Sliši se celo, da pride na dan, ko se ima staviti oni predlog, nekoliko sto okoličanov na galerijo in pred magistrat, kot garda, ki hoče braniti svoje voditelje v slučaju napada od strani tržaške družali, in res je bila uže v nedeljo raztresena vest po celem mestu, da dojde par tisoč okoličanov v Trst in napravi velikansko demonstracijo proti Lahonom. Ženske so se tresile, mirni ljudje so se bali in se niso niti upali na ulice; a okoličanov nij bilo. Vendar pa iz tega lahko razvidite, da smo na vulkanu; en sam predlog v dež. zboru znal bi biti uzrok hude tepežke in hudega klanja, ako vlada nij zadosti previdna in ne preskrbi, da se oni italo-semitski družali ne zapreči o pravem času zlobna nakana in vse kaže, da tuk. vladni krogi mislijo na energična sredstva, ki pa utegnejo le po tem hasniti, če bode kaj sistema v njih in če se bodo v prvi vrsti vpirala na povzdigo onega narodnega elementa, ki ima pravico do gospodarstva v primorskih pokrajinah.

Sinoči došel je sem nadvojvoda Albrecht in z njim tudi nadvojvoda Fridrich; tudi ta dva ude cesarke hiše pozdravili so Lahoni s petardami, kajti v noči počilo je več petard. Nadvojvoda je bil danes zjutraj pri slovesnosti spuščanja v morje vojne oklepne ladije „Tegethof“ v Mijah, popoldan pa je obiskal bolnike v bolnišnici in pregledal tukajšnjo posadko.

V ponedeljek zjutraj ob 5. uri zbudi me strel in trobentanje iz spanja, vstanem, pogledam skoz okno in vidim, da je vsa streha bližnje velikanske vojaške bolnišnice v plamenu: grozen prizor! Burja je bila z dežjem, kar je plamen še bolj raznetavalo. V bolnišnici bilo je mnogo ranjenih in bolnih vojakov, katere so vojaki hitro prenašali na ulico in od tam v bližnje hiše, ti reveži vsi preplašeni, premočeni so ganili srca vsacega, kedor jih je videl, in res so prvi tržaški gosposdje pošiljali kočije po te ubozce in pripeljati pustili na svoj dom. Par tisoč vojakov je došlo v hipu na pomoč požarni straži, ki je urno zajezila strašni element. Vojaki nosili so pohištvo iz bolnišnice v bližnjo vojašnico, metali skoz okna perilo, ljubnice itd.; bila je velika množica vse je gomezlelo; pri vsem tem pa je vladal najlepši red in ob 10. uri je bil ustavljen plamen. Zgorelo je celo podstrešje obširnega zidališča in mnogo perila, ki se je nahajalo v podstrešju, škoda je nekda za kakih 80 do 100.000 gold.; k sreči pa je bolnišnica sezidana na obokih, kajti drugače bi bil tak požar nastal, da bi bilo gorelo par dni in da bi bilo škoda blizo 1 milijon. Pravijo, da se je ogenj vnel v nekem dimniku, a navadna ljudska govorica podtika ta požar zlobnim Lahonom in pojdište prepričati staro babico, da to nij res!

Društvo „Edinost“ se je zdaj naenkrat močno predramilo; odbor je sklenil v seji 11. t. m., da bode Tabor v Dolini v Istri, 2 uri od Trsta dne 27. t. m. Na dnevnem redu tabora so sledeče točke:

- 1.) Adresa vdanosti na Cesarja in protest proti rogoviljenju Lahonov na Primorskem;
- 2.) Nasveti in sklepi, kako bi se dalo pospeševati gmotno in duševno blagostanje slovenskega naroda sploh in primorskih Slovencev še posebej;
- 3.) Nasveti in sklepi, kako bi se dalo povzdigniti šolstvo na Primorskem, posebno pa v Istri;
- 4.) Nasveti in sklepi, na kak najcenejši in najuspešnejši način bi se dale pogozditi mnoge goličave na Krasu in v Istri.

Tabor bode na glavnem trgu Doline in začne točno ob 2½ ure popoldne. Mej točkami bodo pevali mnogi pevski zbori tržaške okolice. Odbor želi, da bi se oglasili govorniki od vseh strani in se nadeja, da bodo posebno mnogi rodoljubi iz Goriškega počastili Tabor se svojo navzočnostjo.

Tabor bode velikansk, ljudstva na tisoče iz Istre in tržaške okolice.

P. S. Ravnokar smo prijeli sporočilo, da je tabor v Dolini uže od vis vlade dovoljen. Goriški Slovenci pripravite se na prav obilno v deležitev! V prihodjem listu več o tem prezanimivem taboru. Bog živi „Edinost“!

Politični pregled.

Ministerska kriza ta in unstran Litave ni še rešena. De Pretis od cesarja pozvan, da sestavi novo ministerstvo je nekda nalogu pogojno sprejel, da se hoče namreč poprej prepričati, ali se sme v vseh bistvenih stvareh zanašati na ustavoverno stranko v parlamentu. Ko pride tedaj 22. oktobra državni zbor skupaj, bo še poslovalo sedanje ministerstvo in še-le kedar bodo v prvih dneh klubi De Pretisov program, kojega jim predloži, odobrili, loti se on ustanoviti nove ministerstvo; če si pa ne zagotovi določne večine, položi častni mandat, kojega mu je dal vladar — in potem je najvrjetnejše, da pride vsaj začasno na krmilo grof Taaffe z burokratičnim ministerstvom.

14. oktobra je bila na Dunaji ministerska konferencija pod cesarjevim predsedstvom; deležili so se je tudi skupni ministri in De Pretis. Grof Karolyi je imenovan za avstro-ogerskega poslanika na angleškem dvoru, grof Beust pa je premeščen v Pariz.

Veliko hrupa v vseh avstrijskih listih so naredile ovadbe Graške „Tagespost“, po katerih bi se bil ministerski predsednik knez Auersperg v pogovoru z urednikom G. T. P. izrazil, da je dosega poravnave z Ogersko v državnem zboru mnogo stala in da so opozicijski listi denara dobivali, da so molčali.

Knez Auersperg pa v pismu do dr. Rechbauerja zanikava odločno, da bi on kaj takega o državnem zboru mislil, ne pa da bi ga še v pogovorih podkupljivosti dobil.

Več deželnih zborov, mej njimi tudi dunajski, je enako Goriškemu sklenilo peticionirati, naj se posilno legalizovanje odpravi in naj se oduševanju po postavnem potu zopet meje postavijo.

Javno menenje zoper bosensko okupacijo se je tudi v nemških krogih k dobremu zasuknilo, — bojazen zaradi slovanske preponderancije v Avstriji se polega. Nemško-demokratsko društvo na Dunaji je n. pr. te dni v obnem zboru sprejelo sledeče resolucije: 1. Društvo graja, da bi se naša vojska iz Bosne nazaj poklicala, če ni država popolnoma odškodovana za vse svoje žrtve; — 2. V denarnem vprašanji bodi zavarovana kompetencija avstrijskemu parlamentu; obe državni polovici imati skrbeti, da se založijo vsi stroški za okupacijo. — 3. Poslanska zbornica ima skrbeti, da se organizacija v Bosni tako izvede in nje državnopravni položaj tako določi, da bodo interesi skupne avstro-ogerske države neprikradeni.

Hrvaški dež. zbor je kljuba hudemu nasprotovanju od vladne strani z vsemi proti sedmini glasovi sprejel nasvetovano adreso. Ban se je posebno prizadeval doseči, da bi se v Adresi ne izrazila želja po združenji Bosne in Hercegovine s Hrvaško.

Da so se ruske vojske zopet pomaknile proti Carigradu, to je vse Slovanom sovražno časopisje strašno razdražilo. Kakor iz enega grla upijejo zdaj: Rusija je prelomila Berlinsko pogodbo, hajd po njej. — Vse kaže, da bo v Orijentu zopet zagorelo in da ne bo konec homatij, na Balkanskem polotoku, dokler ni polumeseč popolnoma prognan iz Evrope in Turčija razdeljena. — Pričakuje se, da napové Grecija prav v kratkem vojno Turčiji.

Načrt postave o čebelarstvu.

(sprejet v II zborovi seji.)

§. 1. S čebelarstvom sme pečati se, kdor hoče, da le se drži zapovedi te-le postave.

§. 2. Navadno ni pripuščeno postavljati čebele manj, ko 10 metrov, daleč od kake javne poti, koder navadno ljudje hodijo ali živina, ali od katerega leškega (tujega) stanovanjskega, hleva (štale), dvorišča ali hišnega vrta; smejo se pa postaviti, če letajo naj manj tri metre nad omenjenimi prostori, ali pa, če je med temi prostori in čebeljakom kak zid, kak gost zasad ali kaka enaka pregraja naj manj tri metre viša od imenovanih prostorov. Župan sme z ozirom na posebne razmere dotičnega kraja omenjeno daljavo tudi

zmanjšati, pa ne pod tri metre, in mora to v občini naznaniti.

§. 3. Čebelar sme postaviti čebele na raznih mestih katastralne (davkovske) občine, če je dokazal, da je to potrebno, in če mu je župan dovolil. Župan mora v občini to oklicati.

§. 4. Župan mora na zahtevanje deležnikov, potem ko je prašal izvedence za menenje, znižati število domačih panjev, ko bi to število bilo čebelarstvu ali poljedelstvu v škodo.

§. 5. Čebele, ki se iz vnanjih krajev pripeljejo v katero katastralno občino samo na začasno (medonosno) spomladansko, poletno ali jesenko pašo, pa da jih čebelar ne misli stalno tam pustiti (vnanje—tuje—čebele), morajo z županovo dovolitvijo postaviti se na takem mestu, da so na vse strani od domačih ali od čbel sosedne katastralne občine, pa tudi od tujih čbel, v to ali uno občino že popred pripeljanih, oddaljene naj manj 1200 metrov v ravnini, na gričih (brdih) pa naj manj 1800 metrov. Izjemno sme župan omenjeno daljavo za tretjino zmanjšati, ako se — gledé na to, ali je že v občini več ali manj domačih ali vnanjih čbel — ni bati, da bi tem čbelam bilo to na škodo, ali, ako k temu pritrdijo čbelarji, katere to zadeva. Kar je župan na podlagi tega paragrafa določil, mora v občini naznaniti. —

§. 6. Ako so katero leto take izjemne razmere v občini, da se je bati, da vtegne vinoreji ali sadjoreji tiste ali katere sosedne občine nastati znamenita škoda, in, ako poljedelci s tem zadeti, zahtevajo, mora župan prepovedati, vnanje čebele pripeljati tje na začasno pašo. Ako pa nastane ta skrb še le potem, ko so vnanje čebele že pripeljane, ker je namreč evetje, ki jim je za pašo potrebno, znabiti že pokoučano, ali, ako je škoda že storjena, moral bode župan na zahtevanje deležnikov zapovedati, da se tuje čebele brž prestavijo, ali, če je treba, iz občine spravijo, in sicer, kakor je nevarnost večja ali manjša, ali vse, ali nekaj teh čbel; naj popred pa tiste, ki so bile pozneje, ko druge, tje pripeljane.

§. 7. Za vnanje čebele, postavljene v okolici kake občine (§. 4.), ima dotična občina pravico, določiti in pobirati naklado, pa ne više od 8 soldov za vsak panj in za vsako pašno dobo. Ta naklada se mora, ako čebelar to zahteva, primerno znižati, oziroma, povrniti, ko bi se bila po §. 5. zapovedala odprava vnanjih čbel pred koncem pašne dobe.

§. 8. V varstvo lastnih čbel proti čbelam roparicam družih čbelarjev je dano posestniku unih prvih na voljo, da vzroke ropanja, če so ti vzroki v njegovih panjih, sam odpravi, in povrh tega, če je treba, tudi še kar bodi primerne v ta namen napravi; nikakor pa mu ni pripuščeno, čebele roparice poloviti, poškodovati ali pomoriti.

§. 9. Ko bi kak čebelar imel opravičen sum, da njegove čebele na rop letajo in da jih o tej priložnosti kdo lovi, zavdaja jim, ali kakor koli jih mori, sme zahtevati, da vpriči njega župan s kakim izvedencem vred panje, katere čebelar pokaže in kjer mu po njegovem menjenji čebele lovijo ali moré, po dnevu preišče. In to brez vsacega ogibnega odloga, pa ne, da bi se dalo to dotičnemu čbelarju pred časom na znanje. Posestnik tistih panjev, ki se imajo preiskati, mora navadno tudi biti povabljen, da pride k preiskavi. Ko bi se pa, ker bi to ne bilo mogoče, morala preiskava odložiti, ali, ko bi bila kaka nevarnost, da se preiskava ne opravi, mora župan poklicati koga drugega iz njegove družine, ali kogar bodi, ki je sposoben, varovati njegovo korist. Posestnik preiskanih panjev, oziroma, zastopnik njegov, mora, če je potrebno, da se izve, kako stvar stoji, pustiti, da se čebele, ko gredo iz panjev, potrosijo s krednim praškom, in če so se v preiskanih panjih ali blizu njih našle odprte posode z medom ali kako drugo sladkarijo, mudovoliti, da se vzame, ako nasprotna stranka zahteva, od teh reči toliko, kolikor je zadosti, da se dajo preiskati, ali je v njih kaj strupa, ali ne. Nadaljno postopanje v tem primerljaji, kolikor se ne da na-nj obrniti občni kazenski zakonik, vrši se po določbah veljajočih za preiskovanje in kaznovanje poljskih pregreškov (§. 13).

§. 10. Okrajna politična oblastnija ima v svojem okraji, potem ko je zaslislala v zbor sklicana županstva, postaviti in v prisego vzeti potrebno število izvedencev, da povedó svoje menjenje v uradnih obravnavah po pravilih te postave. V važnih primerljajih pokličeta se dva izvedenca, v manj važnih pa en sam.

§. 11. Pritožba zoper razsodbe in odločbe županove gre pred tisto politično oblastnijo, pod katero je neposrednje dotična občina gledé izročenege (pred okrajno, oziroma, deželno oblastnijo), in se v županstveni uradnji al pismeno izroči, ali pa ustno dá na zapisnik, in to v štirih dneh od dneva, katerega se je razsodba ali odločba vročila, ali pa od dneva, katerega se je v občini razglasila. Kedaj ima pritožba imeti odločivno moč, določujejo dotična občna pravila. Okrajna oblastnija sme, predno pritožbo razsodi, če je treba, dati prašati, ali pa sama prašati za menjenje druge izvedence.

§. 12. Razsodbe in naredbe po tej postavi se morajo pospešiti in, ako gre za kaj nujnega, če je le mogoče, koj tisti hip storiti.

§. 13. Zapovedi in prepovedi dane na podlagi te

postave izvršuje župan s tistimi postavnimi pomočki, katerih se poslužujejo politične oblastnije, kedar rabijo izvrševalno oblast.

§. 14. Prestopki te postave, kakor tudi prestopki posebnih zapovedi in prepovedi danih na podlagi te postave, dalje poškodovanje čbelarskih priprav, čbel, njih rojev, njihovih izdelkov — ne gledé na to, ali so te stvari na polji, ali ne — sodi se po postavi od 18. m. c. 1876 (štev. 11 dežel. zakonika) zadevajoči varstvo poljskega blaga, kolikor se ne dá na-nje obrniti občni kazenski zakonik.

§. 15. Če se kdor polasti tujga prostora, da postavi tje domače ali vnanje čebele, če roje domačih čbel po tuji zemlji zasleduje, ali če se tujega roja polasti, obrnejo se na-nj določbe občnega državlanskega zakonika, kateri velja tudi za vse privatno-pravne razmere zadevajoče čebelarstvo sploh.

§. Tisti dan, ko zadobi ta postava moč, neha veljavnost vseh zapovedi zadevajočih čebelarstvo, kolikor so te zapovedi uravnane po tej postavi.

§. 17. Ministroma za poljedelstvo in za notranja opravila je naročeno, da imata to postavo izvršiti.

Razne vesti.

KMETOVALCEM! Ker se je mnogo močakov iz Kobarida in ondotne okolice podalo v Bosno, je odbor c. kr. kmetijskega društva sklenil, da ima biti namenjeni za Kobarid odločeni 3 dnevni poduk o sadjereji in kmetijstvu v VOLČAH in sicer 28. 29. in 30. t. m., ker se je v Volčah, kot središču poljedelskih občin nadejati obilniše udeležitve kmetovalcev. C. k. kmetijsko društvo.

Tabor v Šempasu. Prihodnjo nedeljo obhajamo desetlino in spomin slavnega taborja v Šempasu, ki je tako navdušil narodno življenje posebno v Goriški okolici. Slišimo, da bodo nekteri rodoljublji obhajali desetletnico v prijateljskem krogu. Došel je nam tudi telegram iz Bovca:

„Spominjamo se desetletnice tabora v Šempasu: Živila Slovenija! Bovški narodnjaki.“

Slava Vam, Bovški neutrudljivi čuvari naše svete narodne stvari!

Mili darovi: N. N. iz Bilj daruje 1 fl. 80. za ranjene vojake.

Od gosp. župana Petelina iz Komna prejeli 48 gold. za uboge družine rezervistov in ranjencev. Darovi so nabrani od rodoljubov komensko občine. Dotično svoto uže včeraj oddali dotičnemu odboru, ki bo objavil imena darovateljev.

Deželna kmetijska šola v Gorici: Vsled sklepa letošnjega deželnega zbora ima biti slovenski odred deželne kmetijske šole popolnoma samostalen, neodvisen od italijanskega ravnatelja, ima svojega vodjo, učitelje in vrtnarja, svojo kmetijo.

Deželni odbor je v odborovi seji 11. t. m. sklenil izročiti vodstvo slovenskega odseda kmetijske šole in kmetije g. prof. Povše-tu, ki te dni prevzame vsled tega vodstvo slovenske kmetijske šole. Ob enem je deželni odbor odločil slovenskemu odredu: posestvo deželi od c. kr. kmetijskega društva pripuščeno in en del polja na posestvu „pod Turnom“ ležeče ob cesti proti Sv. Petru, kakor mu bo odmeril tudi polovico travnikov pod Kostanjevico in ob Vipavi pri Pečeh in polovico gojzda v Starigori.

Da ta sklep vis. deželnega zbora vsakterega rodoljuba razveseliti more, je pač jasno, zato tudi mi ne bomo o tem za slovensko kmetijstvo velevažnem sklepu drugega rekli, kakor: Bog daj srečo in srečen vseh pa pogum ter neutrudljivo marljivo delovanje slovenskemu odredu, da se vresniči vendar enkrat občna želja, to je, da bo slovenska kmetijska kmetovalcem zgled in središče, iz katerega bodo lahko dobivali slovenski gospodarji žlaha, drevesca, trte, razra semena i. d.

Deželni poslanci so sprejeli od deželnega glavarja sledečo pismo. Velečastiti gospod! Njegovo Cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo je z najvišim sklepom od 6. t. m. blagovolilo z dopadajenjem na znanje vzeti grajo, ki jo je izrazil deželni zbor poknežene grofije Goriško-Gradiške proti Avstriji sovražnim demonstracijam, ki so se v novejem času dogodile na Goriškem — ter poslati po Nj. V. gospodu ministerskemu predsedniku naročilo Nj. E. gosp. namestniku baronu Pino—u, da mi naznani cesarsko priznanje za lojalno in patrijotično izjavo dež. zbora v seji dne 28. pretek. meseca.

Prav radostnega srca Vam naznanjam. veličast. gospod, to preprijetno vest, ki mi je došla pismom Nj. E. gospoda Namestnika od 20. oktobra t. l. št. 2442 P ter Vam ob enem izrazujem svoje odlično spoštovanje v Gorici 11. Oktobra 1878. Pajer, dež. glavar.

Nesreča v Zgoniku, na krasu 5. oktobra je A. Milč Mladenč 18 let star padel pod voz, naložen z lesom. Revez je takoj mrtev ostal, ker ni bilo zadosti pomoči, da bi ga bili naglo rešili spod voza.

Podpisani odsek c. kr. kmetijskega društva v Gorici si šteje v čast vabiti k zboru, ki se snide v društveni pisarni dne 21. t. m. opoldne gospode društvenike spadajoče k odseku iz Gorice in okolice, da izvolijo v glavni odbor 4 odbornike.

Odsek kmetijskega društva V Gorici 14 oktobra 1878. Načelnik: Coronini.

Slovinci! Dne 19. novembra t. l. obhajal bo veteran mej slovenkimi rodoljubi, g. dr. Janez Bleweis, svojo 70 letnico. Vsi Slovenci hočemo ta dan slovesno obhajati.

Vodo v Savo nositi bi se reklo, naštevati zasluge g. dr. Janeza Bleweisa za slovenski narod. Zane-marjen in zapuščen je bil naš slovenski narod, kakor malokateri v Evropi, še pred 40 leti; lastni sinovi so se ga sramovali. Le pičlo število mož nij obupalo nad njegovo boljšo bodočnostjo, in mej tistimi odlikoval se je uže v prvi dobi narodnega gibanja dr. Janez Bleweis.

Od tiste dobe do danes neprenehoma deluje za vsestranski napredek naroda.

Vsi rodoljubi prve dobe našega probujenja, ki so se čutili zmožne, zbirali so se v svetišči njegovih „Novic“, in budili nove moči, budili iz spanja celi narod. Z „Novicami“ se je temelj položil slovenskemu časnikarstvu, slovenske literature sploh.

Poleg „Novic“ je dr. Janez Bleweis deloval tudi na družih potih za povzdigo slovenske literature: znane so njegove zasluge za slovenski slovar in za slovensko Matico, katerej je še danes predsednik.

Iskre in globokomisleči rodoljub, dr. Janez Bleweis, je tudi sprevidel, da slovstveni napredek narodu ne zadostuje, ako enakomerno ne napreduje na gospodarskem polju. Zato je v „Novicah“ ljudstvo poudarjal v umnem kmetovanju, in „Novice“ so pripomogle dosti k gospodarskemu napredku našega kmetijstva. S tem si je g. dr. Janez Bleweis najbolj pridobil zaupanje ljudstva, ker je v njem spoznalo pravega svojega prijatelja.

Ko se je pričela v Avstriji ustavna doba, videli smo, da je njegovo delovanje od prve dobe ustavnega življenja v Avstriji do danes bila nepretrgana vrsta trdih in neutrudnih bojov, pa tudi mnogih britkostij, v katerih je kakor skala stal naš dr. Janez Bleweis nasproti vsem viharjem, ter branil pravice slovenskega naroda, kateremu je veljal za voditelja, in hvaležni narod mu je pridejal lepo ime „očeta“ svojega. Nehvaležni bi bili mi, ako bi se vsega tega ne spominjali na dan, ko dopolnjuje ono po svetem pismu le nemnogim izvoljenim namenjeno visoko starost, namreč svoje 70. leto.

Zatorej vse Slovence pozivljemo, naj se pripravijo za slovesno praznovanje dne 19. novembra, vredno in dostojno slavnemu našemu dr. Janezu Bleweisu!

ODBOR.

V Ljubljani 17. oktobra 1878.

Tržno poročilo firme Jos. Pipan et Comp. v Trstu 10. oktobra 1878.

Od zadnjega sporočila se niso razmere, ki tarajo kupčijo skoro čisto nič spremenile; zunanjam homatijam pridružile se se še domače, kot sad nena-ravne politike, in tako tavamo naprej nevedoči, kaka osoda čaka našo trgovino, obrtnijo in sploh vsako podjetje. Žalostne so razmere, v katerih si mora delavec, trgovec in vsaka poštena duša svoj kruh pridobiti, da živi sebe in druge in kam more vse to pe-ljati?

Nij čuda torej, če trgovina in obrtnija ne moreti z vspehom napredovati, posebno pa naš tržaški trg, kajti severne nemške luke, ki uživajo neopravičene privilegije konkurirajo nam uže pred nosom, posebno v kolonijalnem blagu; to je sicer žalosten, a zaradi tega Italijani na eni, Nemci na drugi strani napelja-vajo svetovno kupčijo na svoj mlin; a mi roke kri-žem držimo, zanemarjeno edino luko avstrijsko sve-tovnega pomena; naše mesto mora še zmerom čakati konkurenčne železnice, ki bi našo konkurenčno moč okrepcala.

Kava—uže mnogo časa skoro brez spremembe, cene pa vtegnejo brže poskočiti, nego pa pasti, pose-bno pa kar je skoro gotovo, če bode postala z no-vim letom carina viša.

Rio f. 85—f. 96, St. Domingo f. 95—f. 141, Ja-va f. 110—f. 130; Malabar plant. f. 125—f. 145.—Malabar nat. f. 108 — f. 118, Ceylon plant, f. 128 f. 156, Ceylon nat. f. 90—f. 114, Perl f. 165—f. 170, Moke f. 120 — 130, Sladka škorja f. 65, nageljnovi cvečiči f. 65, poper f. 44—f. 46.

Olje—skoro brez spremembe, kupčija mlačna, posebno v finih sortah; ker je nekda letna bila prav dobra, smemo brže nadjati se nižih, nego viših cen. Jedilno olje f. 50 do f. 56, namizno St. Angelo f. 70 do f. 78; francisko Aix f. 82; kotonovo Bristol dva-krat rafinirano f. 50, navadno f. 45, laneno f. 45.

Sadje.—Vkljub nizkim cenam, je vprašanje po sadju še zmerom redko; nekoliko poskočile so fige v venci in v sodih; rožiči pa so postali silno dragi in novo blago je skoro slabše nego staro.

Rožiči f. 13.50 do f. 15, fige v venci f. 15.50 v sodih f. 18, Šmirnske v škatljah f. 45, lemoni f. 8 do 10 zaboj; rozine f. 26 do f. 32, cvebe Elemé f. 22 Cesmé f. 26, grozdice (opaša) f. 14.50 do 15.50, si-cilsko f. 32.

Riž — še zmerom brez spremembe. Italijanski velja f. 19.50 do f. 23.50, Saugoon I. f. 17.50, II. f. 16.50.

Mast in špeh. Zaradi pomanjkanja blaga pora-stla je nekoliko mast: lepega, debelega špeha primanj-kuje, posebno marka „Anchor“, katero blago je dosti in zatorej po ceni. Špeh v zabojih velja od f. 44 do f. 50, po debelosti; mast angleška fina pa od f. 51 do f. 53.

Petrolij, nij bil skoro še tako po ceni, nego je zdaj, visokih cen pač ne vtegnemo imeti letos; de-nes velja petrolij v sodih f. 13.50.

Domači pridelki. Fižola se ponuja od vsih strani in nekatere sorte skoro ceneje tukaj prodajajo, kakor v notranjskem. Rudeč fižol velja tukaj f. 10, cukrenec f. 12, bel f. 10, rumen kanarin f. 12, zelen f. 10; kak razloček mej letos in lani? suhe slive na-vadne v sodih f. 9 do 9.50; brdske oljupljene f. 28 do f. 30.

LISTNICA UREDNIŠTVA: Gospod Albinus: Vašo poslano prejeli: Ne moremo sprejeti, ker je silno oestro, razžaljivo, ko veste sami, da je uredništvo tudi poslano iz Komna od županstva in gg: duhovnikov zelo zelo okrajšalo in veči del izbrisalo. Nam je mar za pravično stvar, pa strasti ne moremo odpirati prostora v listu. Ne zamerite, da ne priobčimo te-daj Vašega poslanega, ktero ima tudi kaj dobrega in pravič-nega, pa je preveč osoljeno s strastno polemiko.

Sploh prosimo vse p. n. slovensko občinstvo, da nam ne pošilja strastnih dopisov, ki le razdirajo mesto, da bi krepili bratinski čut in složno moč, ktere toliko potrebuje naš narod.

LISTNICA OPRAVNIŠTVA. Gosp. V. Zega v Koprivi prijeli 4 gl. 50 kr. za leto 1877.—

Gospod I. k. v Gergarju: Prejeli 1.50. Pa vendar imamo mi prav, ker list velja 4. 50 in ne 3 gl. Saj nismo od Vas prejeli nikdar enake ponudbe. Prav tako g. H. v Kalu.

Razpis.

Razpisuje se služba asistenta-učitelja na slovenskem odredu deželne kmetijske šole v Go-rici z letno plačo od 700 gld. in 100 gld. do-klade za stanovanje, dokler se mu ne odloči v zavodu primerno stanovanje.

Po enoletnem dobrem službovanji ima pra-vico do stalnega nameščenja ter mu gredo tudi petletnice po 10%, kakor tudi ima pravico do sistemizovane pokojnine.

Prošnje, v katerih naj se dokaže sposobnost za to službo kakor tudi popolno znanje sloven-ščine se imajo vložiti do 31. oktobra t. l. pri deželnemu odboru v Gorici.

DEŽELNI ODBOR V GORICI

dne 11. oktobra 1878.

dež. glavar: Pajer.

Razpis.

Razpisuje se služba pristavnika (majerja) na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici z letno plačo od 400 gld., prostim sta-novanjem in 5 arov vrta.

Pristavnik ima vsa opravila na pristavi o-skrbovati in voditi učence pri delu na pristavi.

Prošnje za to službo sprejema do 31. ok-tobra t. l.

DEŽELNI ODBOR V GORICI

dne 11. oktobra 1878.

dež. glavar: Pajer.

Marke Wir empfehlen geschützt.
als Bestes und Preiswürdigstes

Die Regenmäntel,
Wagendecken (Plachen). Bettenlagen, Zeltstoffe

der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2.

Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

Orglarski izdelovalec Peter Potočnik

se priporoča čast. duhovščini, občinam, in prijateljem muzike za izdelovanje in popravljanje cerkvenih orgel, Harmoniu-mov, glasovirov in družih iz lesa delanih muzikaličnih instrumentov (Streichinstru-mente) in zagotavlja za izvrstno dobro delo, za hitro postrežbo kakor tudi pri-merno ceno.

Pri meni je tudi en glasovir na pro-daj, katerega prav vestno priporočam: Kedor ga želi kupit ga dobi za primerno ceno in tudi, ako se pogodimo, proti plači v ratah.

Stanovanje: glediške ulice na stari pošti pri tleh. (Contrada Teatro, casa posta vecchia.)

Št. 330

Razpis učiteljske službe

III. verste v Klanci, Loki (Lonche), Ko-bedu in v Montu (Monte) se slov. učnim jezi-kom. Postava od 3. novembra 1874 določi v razpisanih šolskih občinah III. verste 400 gld. letne plače, pravico do postavnih doklad in sta-novanja ali določene odškodnine.

Uže služeči učitelji naj določijo prošnje s potrebnimi dokumenti po predstavljeni oblast-niji, sicer pa naravnost seM, najdalje štiri tedne po prvem objavu.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET

v Kopru dne 8. sept. 1878.

Jako znamenito!

Antiepilepticum,

pripomoček, katerega so zdravniški veljaki preskušali ter spoznali, da je izviran in da zdravi naj-trašnejšo vseh bolezni

Epilepsijo, božjast,

pa tudi vse bolezni na čutnicah ali nervih. Ta pripomoček je jako pomenljiv za vse bolnike, in je uže na tisoče oseb ozdravil, kar je nedotakljiva res-nica. Skoro vsi časopisi inostranski in domači so to zdravilo priporočali. — V zabojih po 6 steklenic z navodom za rabo odposlano stane 25 frank. ali 20 mark. Uspeh je garantiran. — V izvanrednih slučajih naj se jemlje dvojna doza.

Naročila in ponudbe naj se pošiljajo glavnej zalogi

C. F. KIRCHNER,

Berlin, SW. Jerusalemstrasse N. 9.

Važno oznanilo.

S pomočjo slavnostnega prahu Iwells zamore si vsakdo v nekaterih minutih, in ne da bi se motil z umetno zloženimi stroji, napravljati PIVO, odlično po svojem okusu in po zdravstvenih lastnostih in nič niže od onih piv, ki se narejajo v Čaveni, na Dunaji, na Bavarskem, in sicer prav po ceni, kajti liter stane, če se vsi stroški vračunijo, samo 14 centezimov.

Navadna cena zaboja za 125 litrov 6 gld.

" " " " 60 " 3 "

" " " " 30 " 2 "

(Prosto poštne v vsej Italiji in Avstriji.)

V vsakem zaboju je prav razumljiv poduk, kako se ima ravnati, kar je tako lahko, da se ni mogoče zmotiti.

Naročuje se pri

G. Perino in Coggiola (Italia).